

نار سوا خواهد شد بعضی آن بعضی حضرت نام و را باز می آید آن
نار را و آن نار خواهد گفت تمیمت بعزت بکار می آید در میان
من و در میان ازواج من با آنکه من میگویم همه ما س با بعضی واحد
پرخا خواهد گفت کیست ازواج تو پس نار خواهد گفت هر که جای
آنکه که برایش است بگویم که در پرخا خواهد کرد با زبان از زبان
جماعت ایشان پرخا خواهند نمود از خلق خود در جوف خود
یک جماعت جباران را پستتر متاخر خواهد شد پستتر اقبال خواهد
و حالیکه بعضی بر بعضی سوار شود و حضرت با زمین پستتر و نار
خواهد گفت بکار می آید با انواع من با آنکه میگویم همه ما س با
بعضی واحد پرخا خواهد گفت کیست ازواج تو پس نار خواهد
گفت کل حیا رکود که لغز آن نیست الهیت میگردانید پرخا خواهد
انها را از میان و مان پرخا خواهند نمود در جوف خود پتر
متاخر خواهد شد پستتر اقبال انوار بود و حضرت با خواهد شد

و آن نار خواهد گفت که بکار می آید با انواع من با آنکه میگویم
بعضی واحد پرخا خواهد گفت کیست ازواج تو پس نار خواهد
گفت پرخا خواهد گفت کیست ازواج تو پس نار خواهد گفت هر که جای
خواهد شد و قضای آن است که بگویم پرخا خواهد درین حدیث است
در هرست با بکنار آن نار خواهد گفت و در حدیث سابق
که داعی مع الله الاخر او مصدقان را نیز خواهد گفت و
شاید مراد آن است که از تجرد دیگر تقریر نمایند و از مصو
هم همین مراد با و الله اعلم و چون نوبت با تجار رسد خواهد
رب که لاحق شود هر گروه میبود خود پس لاحق خواهد شد تا
شمس را و عا بقر را و عابد طواعیت طواعیت را و این است
باقی خواهد ماند شایع مومنین هر دو چنین واقع است و در روا
صحیح در حدیث طویل است مثل را حواله قیامت است و در روایت
دار قطنی نه حکم و بیعتی واقع است که مشتمل خواهد شد بر هر که